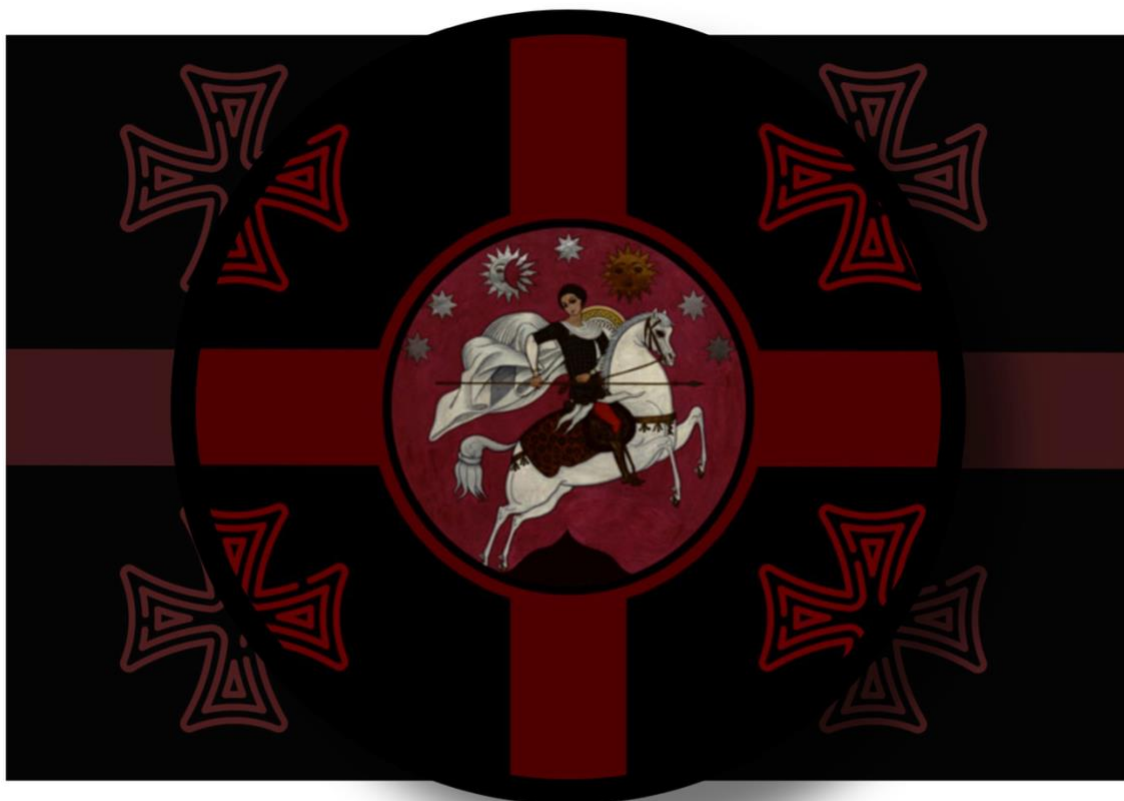

ჰიტლერიზმი და ინდუიზმი

სავიტრი დევი

ნაციონალ-სოციალისტური ბიბლიოთეკა
•ბათუმი 2026•

წინასიტყვაობა

სავიტრი დევი მე-20 საუკუნის ერთ-ერთი ყველაზე იდუმალი და გავლენიანი მოაზროვნე გახლდათ, რომელმაც საკუთარ შემოქმედებაში სინთეზურად გააერთიანა ევროპული ნაციონალ-სოციალიზმი, ინდუისტური მეტაფიზიკა და ღრმა ეკოლოგიური ფილოსოფია. ლიონის უნივერსიტეტის ფილოსოფიისა და მეცნიერების დოქტორმა, საკუთარი სულიერი სამშობლო არა ევროპაში, არამედ ძველ ინდოეთში აღმოაჩინა, სადაც იგი ეძებდა იმ „ცოცხალ წარმართობას“ და არიულ ფესვებს, რომლებიც დასავლეთმა საუკუნეების წინ ქრისტიანიზაციის პროცესში დაკარგა.

ინდოეთში დამკვიდრების შემდეგ, მან არა მხოლოდ სახელი და რელიგია შეიცვალა, არამედ საფუძველი ჩაუყარა ეზოთერული ნაციონალსოციალიზმის უნიკალურ ხედვას. სავიტრი დევისთვის ადოლფ ჰიტლერი არ იყო უბრალო პოლიტიკური ფენომენი, იგი მას მიიჩნევდა კოსმიურ ძალად, ვიწწხს „ავატარად“, რომლის მისია ინდუისტური წმინდა

წერილების თანახმად, სამყაროში ბუნებრივი იერარქიის აღდგენა და „კალი იუგას“ დასრულება იყო.

ჰიტლერიზმი და ინდუიზმი

ერთხელ თანამედროვე ინდოეთის ერთ-ერთ უდიდეს სულიერ მოღვაწეს, სულ რამდენიმე წლის წინ გარდაცვლილ რამანა მაჰარშის, ჰკითხეს, თუ რას ფიქრობდა იგი ადოლფ ჰიტლერზე. მისი პასუხი მოკლე და ამავდროულად მრავლისმთქმელი აღმოჩნდა: „ის არის გნანი (Jnani)“.

ეს ნიშნავს, რომ იგი არის ბრძენი — ადამიანი, რომელიც ფლობს უმაღლეს ცოდნას. იგი პიროვნულ გამოცდილებაზე დაყრდნობით სრულად აცნობიერებს იმ მარადიულ ჭეშმარიტებებს, რომლებიც სამყაროს არსს ქმნიან. მას გააზრებული აქვს სამყაროს ხილული თუ უხილავი გამოვლინებების იერარქიული ბუნება როგორც დროში, ისე მის მიღმა; ფლობს ცოდნას ღმერთების, ადამიანებისა და სხვა არსებათა (ცოცხალთა თუ უსულოთა) ბუნებისა და ადგილის შესახებ იმ ერთიანი, გამოუთქმელი რეალობის ფონზე, რომელიც ყოველივე ამის საფუძველია და მათ მიღმა დგას. ეს რეალობა არის ბრაჰმანატმანი — ათასწლეულების წინ დაწერილი ინდუისტური წმინდა ტექსტების ფუნდამენტი.

ეს, თავისთავად, გულისხმობს მანიფესტაციის (გამოვლინების) იმ უზენაესი კანონების გაცნობიერებას, რომლებიც წარმართავენ ყოველი არსების დაბადებას, სიცოცხლეს, სიკვდილს, ხელახალ

შობასა და საბოლოოდ, რეინკარნაციის ციკლიდან გათავისუფლებას. შესაბამისად, ეს ნიშნავს ყველა ქმნილებას (მათ შორის ადამიანებსა და რასებს) შორის არსებული ფუნდამენტური უთანასწორობის აღიარებას. ეს ეხება როგორც სულთა და სხეულთა იერარქიულობას, ისე სოციალურ დონეზე იმგვარი წესრიგისკენ სწრაფვას, რომელიც ზუსტად ასახავს ამ უთანასწორობას უნივერსალური, ღვთაებრივი იერარქიის ფარგლებში.

სრულყოფილი ბრაჰმანის ცნობიერებაში ტერმინი „გნანი“ სხვა რამეს ვერც შეიძლება ნიშნავდეს. (სიტყვის ეტიმოლოგიური მნიშვნელობით, ბრაჰმანი არის ადამიანი, რომელმაც საკუთარ თავში ბრაჰმან-ატმანის რეალიზება მოახდინა და ამგვარად უშუალოდ „ეზიარა“ უზენაეს ჭეშმარიტებას.)

ეს გაცილებით დიდი შექებაა, ვიდრე ჩვენი ლიდერის მნიშვნელობის აღიარება უბრალო ისტორიულ კონტექსტში. ეს ნიშნავს, რომ მისი უნიკალური ისტორიული როლი რაღაც უფრო ღრმა და (ჩვეულებრივი გონებისთვის) ძნელად აღსაქმელი ფენომენის შედეგია: ეს არის მისი ადგილი ცოცხალ არსებათა იერარქიის უმაღლეს მწვერვალზე.

როგორც ადრე აღვნიშნე, რამანა მაჰარში წარმოადგენს ინდუიზმის ორმაგ არისტოკრატias: როგორც თავისი კასტით (ის ბრაჰმანი იყო), ასევე იმ ფაქტით, რომ იგი იყო ერთ-ერთი იმ მცირედთაგანი, ვინც სრულად შეესაბამებოდა ამ აღმატებულ კასტას. მის მსჯელობას გაცილებით დიდი მნიშვნელობა აქვს, ვიდრე მილიონობით საშუალო, თუნდაც „ინტელექტუალი“ ადამიანის აზრს.

ახლა კი გიამბობთ ეპიზოდს ჩემი ცხოვრებიდან, რომელიც ეხება დაბალი ინდუისტური კასტის წარმომადგენელ ყმაწვილს. იგი დასავლეთ ბენგალელი მაჰიშია იყო — მიწათმოქმედთა კასტის წარმომადგენელი, რაც შუდრების ურიცხვი ქვეგანაყოფებიდან ერთერთია.

ყმაწვილი, სახელად ხუდირამი — რომელსაც სახელი ინდოეთის დამოუკიდებლობისთვის მებრძოლი ერთ-ერთი გმირის პატივსაცემად ერქვა — ბენგალის მასების ტიპური ნიმუში იყო: მუქკანიანი, ბრტყელი ნაკვთებით — დრავიდული (რასა, რომელსაც სამხრეთ ინდოელთა უმეტესობა მიეკუთვნება) და მონღოლოიდური ნიშნების ნაზავით. იგი დაახლოებით თხუთმეტი წლის იქნებოდა და სრულიად გაუნათლებელი (წერა-კითხვის უცოდინარი) გახლდათ.

ის ჩემი მსახური იყო.

ერთ დღეს (დიდებულ 1940 წელს), როდესაც ბაზრიდან დაბრუნდა, სადაც კატებისთვის თევზის საყიდლად მყავდა გაგზავნილი, სიხარულით გაბრწყინებულმა მითხრა:

„მემსაჰიბ (ასე მიმართავენ აქ, ინდოეთში, ყველა ევროპელ ქალს), მართლა ძალიან მინდა, რომ თქვენმა ბელადმა ომში გაიმარჯვოს! ამას ვნატრობ და ყველა ღმერთს ვევედრები, რომ ასე მოხდეს!“

ენა ჩამივარდა. ხუდირამთან (რომელიც, თუკი ვინმეზე შეიძლება ითქვას, აშკარად არაარიელი იყო) ადოლფ ჰიტლერზე არასდროს მისაუბრია. ვვარაუდობდი, რომ ბიჭმა იცოდა შორეულ ევროპაში მიმდინარე ომის შესახებ (ეს ყველასთვის ცნობილი იყო) და დიდად არ გამკვირვებია, რომ ჩვენს მხარეს იჭერდა, რადგან იმ პერიოდში

ყველა ინდოელი ასე იქცეოდა, კომუნისტების ჩათვლით (1939 წლის 23 აგვისტოს თავდაუსხმელობის პაქტის გამო). „ჩვენი მტრის მტერი ჩვენი მეგობარია“ — ბენგალი კი ბრიტანული მმართველობის წინააღმდეგ ბრძოლის ნამდვილ ციტადელს წარმოადგენდა. მიუხედავად ამისა, ბენგალელი სოფლელი ბიჭისგან პროგრესული განწყობების ასეთ მძაფრ გამოხატვას ნამდვილად არ ველოდი.

მე მას ვკითხე: „რატომ ხარ ასე მტკიცედ ჩვენი ლიდერის მხარეს? ნუთუ მხოლოდ იმიტომ, რომ ის იმარჯვებს?“ (იმ დროისთვის საფრანგეთის კამპანია დასასრულს უახლოვდებოდა).

ხუდირამმა მიპასუხა: „არა, მის მხარეს ვიქნებოდი მაშინაც კი, თუ დამარცხდებოდა, თუმცა ყველა ღმერთს ვევედრები, რომ გაიმარჯვოს“.

„რატომ? საერთოდ რა იცი ამ ომის შესახებ?“

და ჩემდა გასაკვირად, გაუნათლებელმა ბიჭმა მიპასუხა: „შეიძლება უცოდინარი ბავშვი ვარ, მაგრამ ბაზარში ჩემზე ბევრად უფროსს შევხვდი — ის ოციოდე წლის იქნება, „სწავლული“ ბიჭია, ცოტა ინგლისურადაც ლაპარაკობს. მან მითხრა, რომ თქვენი ბელადი ევროპაში ომს იმიტომ აწარმოებს, რომ ბიბლია მოაშოროს და მის ნაცვლად მთელ დასავლეთში „ბჰაგავადგიტა“ დაამკვიდროს!“

დავფიქრდი, როგორი იქნებოდა თავად ადოლფ ჰიტლერის რეაქცია, რომ სცოდნოდა, თუ როგორ ინტერპრეტაციას აძლევდნენ მის საომარ მიზნებს კალკუტის თევზის ბაზარში. (მაშინ ჯერ კიდევ არ ვიცოდი, რაოდენ დიდ პატივს სცემდა იგი ამ უძველეს არიულ ფილოსოფიურ

პოემას — ამის შესახებ მოგვიანებით, ომის შემდეგ, ინგლისში შევიტყვე ერთი ადამიანისგან, რომელიც მას კარგად იცნობდა).

თუმცა გამახსენდა ნაწყვეტი ბჰაგავადგიტას პირველი თავიდან, ეჟენ ბურნუფის XIX საუკუნის ფრანგული თარგმანით: „ქალთა გახრწნას მოჰყვება კასტების აღრევა (ანუ რასების, რადგან კასტები თავდაპირველად რასობრივ განსხვავებებს შეესაბამებოდა); კასტების აღრევას მოჰყვება მეხსიერების დაკარგვა (ანუ ადამიანს დაავიწყდება ვინ იყვნენ მისი წინაპრები); მეხსიერების დაკარგვას მოჰყვება გონების დაკარგვა, აქედან კი ყოველგვარი ბოროტება მომდინარეობს!“

ელვისებურად გავიფიქრე: „ეს ხომ Mein Kampf-ის სულისკვეთების ჩვენთვის ცნობილი უძველესი გამოხატულებაა“. ბიჭს კი ვუთხარი: „შენი უფროსი მეგობარი მართალია. ჩვენი ლიდერი სწორედ იმისთვის იბრძვის, რომ არიული დასავლეთი დაუბრუნდეს იმ მარადიულ არიულ ღირებულებებს, რომლებიც „ბჰაგავადგიტაშია“ განდიდებული. დღეს გათავისუფლებ, აიღე ეს რუპია და შენს მეგობრებს გაუმასპინძლდი. წადი და ვისაც კი შეხვდები ყველას უამბე ის, რაც იმ სწავლულმა ბიჭმა გითხრა. ის მართალია!“

ხუდირამი აღფრთოვანდა და სიხარულით გაეშურა კარისკენ, თუმცა შევაჩერე, რათა კიდევ ერთი კითხვა დამესვა.

„შენ ჩვენი ლიდერის გამარჯვებაზე ლოცულობ“, ვუთხარი მე. „მაგრამ იცი კი, რომ თუ ომს მოვიგებთ და ჩემი ლიდერის გავლენა დედამიწის კიდევამდე გავრცელდება, შენ, ჩვენს „ახალ წესრიგში“, სამუდამოდ ის დარჩები, რაც ახლა ხარ: მაჰიშია — შუდრა. შენ არ ხარ არიელი.“

„ახალი წესრიგი“ შენ პრივილეგიებს არ მოგანიჭებს: ისინი კვლავაც, ისევე, როგორც საუკუნეების მანძილზე, დარჩებათ ღია იერსახის მქონე ბრაჰმანებსა თუ ქშატრიებს, რომლებიც ინდოეთში იერარქიის სათავეში დარჩებიან. მაშ, როდესაც უკვე ეს იცი, მაინც კვლავ გიყვარს ჩვენი ლიდერი?“

ტროპიკების შვილმა, ინდუისტი მასების ამ გაუნათლებელმა წარმომადგენელმა, ყოველგვარი ყოყმანის გარეშე წამოიძახა: „რა თქმა უნდა, მიყვარს! ახლა, როცა ეს ვიცი, კიდევ უფრო მეტადაც! რამეთუ ეს ნიშნავს, რომ თქვენი ბელადის სული თანხმობაშია შასტრებთან (ინდუისტურ წმინდა წერილებთან) — ის ეზიარა ჭეშმარიტებას და სურს, სამყარო ამ ჭეშმარიტებას დაუბრუნოს, ისევე როგორც თავის დროზე იმ დიდებულებმა, რომლებმაც შასტრები თავიანთ მოწაფეებს გადასცეს. სრულიად უმნიშვნელოა, მე, ერთი უბრალო ადამიანი, მივიღებ თუ არა რაიმე პრივილეგიას ამ წუთისოფელში. ერთადერთი, რასაც ფასი აქვს, ღმერთების ჭეშმარიტებაა, რომელიც — როგორც ახლა მივხვდი — თქვენი ბელადის ჭეშმარიტებაც ყოფილა.“

თუკი მე უბრალო მაჰიშიად დავიბადე, ეს ნიშნავს, რომ ჩემს წარსულ ინკარნაციებში ბევრი ვცოდე. მაგრამ თუ ამჯერად შასტრებს დავემორჩილები — ანუ თავს არ წავბილწავ აკრძალული საკვებით, არ დავიჭერ ურთიერთობას სხვა კასტის ქალებთან და ასე შემდეგ — მაშინ შემდეგ ცხოვრებაში უკეთეს ოჯახში მოვხვდები. ხოლო რამდენიმე ათასი წლის შემდეგ (დროს ხომ მნიშვნელობა არ აქვს) ვინ იცის?! იქნებ ბრაჰმანის ვაჟად მოვევლინო ქვეყნიერებას, ან შესაძლოა თქვენს ევროპაში დავიბადო ერთ-ერთ იმ ახალგაზრდად, რომელიც თქვენი ბელადის იდეალებისთვის იბრძვის. ვინ იცის?!“

წარმოიდგენიათ ქრისტიანულ ევროპაში არაარიული ან საექვო წარმოშობის ყმაწვილი, რომელიც იტყოდა: „ეს არის ჩემი სასჯელი წარსულის, ამ ცხოვრებამდე ჩადენილი ცოდვების გამო. ახლა კი, თუ ღირსეულად მოვიქცევი, ვინ იცის, იქნებ ნელ-ნელა, ნაბიჯ-ნაბიჯ მაღლა ავიწიო და ათასი წლის შემდეგ გერმანელად დავიბადო“. არა, ამას ვერ წარმოიდგენთ, რადგან მსგავსი ფიქრები სრულიად უცხოა ქრისტიანული სულისთვის — იმ რწმენისთვის, სადაც ყოველი სული თანაბრად ძვირფასია კაცთმოყვარე ღმერთის წინაშე. ეს მხოლოდ მაშინ იქნებოდა შესაძლებელი, ევროპას თავისი ძველი, წარმართული ფასეულობების ერთგულება რომ შეენარჩუნებინა.

ეს ძველი ფასეულობები კი სწორედ ის „ჰიპერბორეული“ ღირებულებებია, რომლებიც დღემდე ცოცხლობს ინდუისტურ ინდოეთში. აქ სეგრეგირებული კასტების იდეა (აპარტეიდის ეს უძველესი ფორმა) და რწმენა იმისა, რომ სწორედ არიელმა უნდა მართოს სამყარო, საყოველთაოდ მიღებული და უცილობელი მოცემულობაა.

განა ტყუილად მართებდა მაღლიერება რუდოლფ ფონ სეხოტენდორფს, ცნობილი „თულეს საზოგადოების“ (Thule Gesellschaft) დამფუძნებელს, რომელმაც გზა გაუკაფა ნაციონალსოციალიზმის ტრიუმფს? განა ტყუილად იყო იგი მაღლიერი ინდოეთში მოგზაურობისა და იმ ინდუისტებთან კონტაქტის გამო, რომლებიც ჯერ კიდევ აცნობიერებდნენ საკუთარ ჰიპერბორეულ მემკვიდრეობას?

ინდუისტურ წმინდა წერილებში ვკითხულობთ: „წელიწადი ღმერთების დღეა“. მზისიერი წელიწადი (თავისი ექვსთვიანი დღითა

და ექვსთვიანი ღამით), ისევე როგორც არქტიკული ციკლი (ზაფხულის რამდენიმე ნათელი და ზამთრის რამდენიმე ბნელი თვით), წარმოადგენს ჩვენი ღია იერსახის მქონე ბრაჰმანების ნორდიკული წინაპრების „დღეებს“. ღმერთები (განსაკუთრებით „კაშკაშა“ ღმერთები, რომელთა დღე-ღამე ნახევარწლიანი სინათლისა და სიბნელისგან შედგებოდა) არიული კაცობრიობის სრულყოფილ პროტოტიპებს, შორეული თულებს ჰიპერბორეელებს განასახიერებდნენ. სწორედ მათ ახსენებს XX საუკუნის დიდი ინდოელი სწავლული, ბალ განგადჰარ ტილაკი თავის ფუნდამენტურ ნაშრომში — „არქტიკული სამშობლო ვედებში“.

აღსანიშნავია, რომ ინდოელთა გარდა, სხვა არიული მოდგმის ხალხთა ტრადიციებიც ღვთაებრივ სავანეს სწორედ პოლარულ რეგიონს უკავშირებს: მაგალითად, ბერძნულ მზის ღმერთ აპოლონს „ჰიპერბორეელს“ უწოდებენ. მხოლოდ ინდუისტებმა — მათ შორის არაარიულმა მასებმაც, რამდენადაც ისინი ჯერ კიდევ არ არიან გახრწნილნი თანამედროვე, დეგენერატი არიელების იდეებით (რომელთაც მხოლოდ სახელი შერჩათ და არა არიული სული) — შემოინახეს ეს უძველესი გადმოცემები. ევროპამ კი, IV-დან XV საუკუნემდე მიმდინარე იძულებითი ქრისტიანიზაციის შედეგად, ეს ყოველივე დაივიწყა. ადოლფ ჰიტლერისა და მისი რამდენიმე წინამორბედის — მაგალითად, ფრიდრიხ ლანგეს („გერმანული კავშირის“ დამფუძნებელი, 1894 წ.) ან ჰანს კრეზის — დამსახურება ისაა, რომ მათ ღვთაებრივი შეწევნით ეს ინტუიციურად იგრძნეს და თავიანთი სოციალურ-პოლიტიკური ხედვის ფილოსოფიურ საფუძვლად აქციეს.

წმინდა სვასტიკა, რომელიც ადოლფ ჰიტლერმა თავისი მოძრაობის სიმბოლოდ აირჩია, არის ხილული კავშირი მასსა და ორთოდოქსულ ინდუიზმს შორის. ინდოეთში ამ ნიშანს ყველგან შეხვდებით: ტაძრების კარიბჭეებზე, ალმებზე, საქორწინო რიტუალებისას (რომლებიც, ისევე როგორც ყველა ინდუისტური წესი, დანთებული ცეცხლის წინ სრულდება), საჯარო აბრებზე, რეკლამებსა და სამკაულებზეც კი — როგორც კეთილდღეობის სიმბოლოს.

იყო დრო, როდესაც ეს სიმბოლო საყოველთაო იყო ყველა არიულ თუ არიული გავლენის ქვეშ მყოფ ქვეყანაში, მაგალითად ბერძნულ კერამიკაზე და განსაკუთრებით ტროას არქეოლოგიურ ფენებში (არსად გვხვდება სვასტიკა ისეთი სიმრავლით, როგორც ტროას მეორე ფენის ნასახლარებზე, რომლებიც ძვ. წ. 4000 წლით თარიღდება!). იგივე ხდება მექსიკასა და იუკატანშიც, რომლებიც, გადმოცემის თანახმად, თეთრკანიანმა და წვეროსანმა ღმერთმა ცივილიზაციად აქცია — ღმერთმა აღმოსავლეთიდან, რომელიც, სავარაუდოდ, არიელი იყო.

დღეს ეს წმინდა ნიშანი მხოლოდ ჩვენში — ნაციონალსოციალისტებსა და ინდუისტებშია პოპულარული და პატივგებული. ჩვენ ვართ ის ორი ჯგუფი, სადაც არიული რასის უპირატესობა ბუნებრივ მოცემულობად არის აღიარებული. როგორც უკვე ვახსენე, ინდოეთში ამას ორთოდოქსი არაარიელებიც ეთანხმებიან, მათი კასტური კუთვნილების მიუხედავად.

დაე, დასავლური ყაიდის ინდოელთა ოფიციალურმა პროპაგანდამ დემოკრატიისა და თანასწორობის შესახებ არ შეგვიყვანოს შეცდომაში და არ დაგვიბრმავოს თვალი იმის დასანახად, თუ

რამდენად ახლოსაა (და ყოველთვის იყო) ჩვენთან ნამდვილი,
ინდუისტური ინდოეთი!

•**Terror-88 Library**•
Batumi 2026